

4) *Stigningen i grundskyldbeløbet maksimeres* i skatteårene 1982–85 for beboelsesejendomme, hvis grundareal ikke overstiger 800 m^2 .

Om baggrunden for de 3 førstnævnte elementer hedder det i den skriftlige fremsættelse:

»Motiveringen for forslaget er samfundets interesse i at bevare de fredede bygninger, der ofte repræsenterer store historiske og kulturelle værdier, i hvilken forbindelse det skal bemærkes, at vedligeholdelsen og istandsættelsen af disse bygninger påhviler ejerne og kan være særdeles økonomisk belastende for disse, ikke mindst fordi reparationsarbejdet normalt kræver ret kostbare materialer samt tillige ofte en speciel håndværksmæssig kunnen. Man har derfor fundet det naturligt, at der ud over de støtteforanstaltninger, der også fra anden side er etableret til gavn for disse ejendomme, også ydes dem den økonomiske støtte, der ligger i en fritagelse for grundskyld. Fritagelsen skønnes at medføre et samlet provenutab for kommuner og amtskommuner på omkring 2 mill. kr.

Endvidere indeholder forslaget bestemmelser om lempelse af grundskylden for parcel- og rækkehuse m. v., der tilhører almennyttige boligselskaber eller andelsboligforeninger. Forholdet er det, at disse ejendomme vurderes efter samme regler som andre parcelhuse, hvilket medfører, at de pr. m^2 etageareal (boligareal) ansættes langt højere end ansættelsen for etagebyggeri. Den ulighed i grundbeskatningen og dermed i boligudgiften, der herved opstår mellem beboerne i de to ejendoms-kategorier, foreslås udjævnet ved en nedsættelse af grundskyldpromillen. Lempelsen foreslås aftrappet over en 3-årig periode, hvorefter den normale grundskyldpromille på ny vil finde anvendelse på disse ejendomme.

For skatteåret 1982 skønnes provenutabet at ville andrage omkring 38 mill. kr.

Endelig foreslås det som en støtteforanstaltning til navnlig de mindre erhvervsvirksomheder at fastsætte et afgiftsfrit bundfradrag på 50.000 kr. i den forskelsværdi, hvoraf dækningsafgift i henhold til ejendomsskattelovens § 23 A beregnes.

For skatteåret 1981 skønnes en sådan ordning at ville have medført et provenutab på næppe over 12–13 mill. kr.»

Det bemærkes, at det under 4) nævnte element ikke var indeholdt i det fremsatte lovforslag.

Det kan nævnes, at ministeren for skatter og afgifter ved 1. behandling talte på indenrigsministerens vegne.

Om de af nogle mindretal i den af udvalget afgivne betænkning formulerede mindretalsudtalelser og ændringsforslag henvises til betænkningen. For så vidt angår et af et mindretal (V) stillet æn-